

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. I. – Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. – (1) În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă în integralitate, neputându-se combina prevederi din legi succesive.”

2. La articolul 5, după alineatul (1) se introduc patru noi alineate, alin. (1¹) – (1⁴), cu următorul cuprins:

„(1¹) Legea penală mai favorabilă se aplică luându-se în calcul următoarele criterii:

a) se verifică conținutul infracțiunii și limitele de pedeapsă. Dacă în urma acestei verificări se constată că limitele de pedeapsă pentru infracțiunea stabilită, urmare a acestei verificări, sunt mai favorabile într-o lege, aceasta va fi considerată lege penală mai favorabilă;

b) se verifică circumstanțele de agravare și atenuare a răspunderii precum și modul de contopire al pedepselor în caz de concurs de infracțiuni sau de stabilire a stării de recidivă. Dacă în urma acestor verificări pedeapsa rezultantă este mai ușoară potrivit uneia dintre legile comparate, aceasta va fi considerată lege penală mai favorabilă;

c) se verifică termenele de prescripție. Dacă potrivit uneia dintre legi răspunderea penală este prescrisă, aceasta va fi considerată lege penală mai favorabilă.

(1²) Ordinea legală de verificare de la alin. (1¹) este obligatorie.

(1³) Textele de abrogare a unor norme de incriminare mai favorabile sunt supuse controlului de constituționalitate și, în cazul constatării constituționalității numai în parte sau a constatării neconstituționalității normei abrogatoare, textele abrogate sau modificate neconstituțional pot deveni normă penală mai favorabilă.

(1⁴) În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, limitele de pedeapsă aplicabile sunt cele din legea mai favorabilă precum și termenele și condițiile de prescripție din legea penală mai favorabilă.”

3. La articolul 16 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) prevede rezultatul faptei sale, urmărind producerea lui prin săvârșirea acelei fapte. Ori de câte ori legea penală prevede că pentru a putea fi infracțiune se impune săvârșirea faptei într-un anume scop, infracțiunea trebuie să fie săvârșită cu intenție directă, care să rezulte în mod neîndoielnic, din circumstanțele concrete ale cauzei;”

4. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Săvârșirea infracțiunii comisive prin omisiune

Art. 17. – Infracțiunea comisivă care presupune producerea unui rezultat se consideră săvârșită și prin omisiune, când:

a) există o obligație expresă de a acționa prevăzută de lege;

b) autorul omisiunii, printr-o acțiune sau inacțiune anterioară, a creat pentru valoarea socială protejată o stare de pericol care a înlesnit producerea rezultatului.”

5. La articolul 35, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. – (1) Infracțiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni. În cazul infracțiunilor contra persoanei, forma continuată se reține numai când faptele sunt săvârșite împotriva aceluiași subiect pasiv.”

6. La articolul 39 alineatul (1), literele b), c) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea la care se poate adăuga un spor de până la 3 ani;

c) când s-au stabilit numai pedepse cu amenda, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se poate adăuga un spor până la o treime din acel maxim;

.....
e) când s-au stabilit mai multe pedepse cu închisoare și mai multe pedepse cu amenda, se aplică pedeapsa închisorii potrivit dispoziției de la lit. b), la care se adaugă pedeapsa amenzii potrivit dispoziției de la lit. c).”

7. La articolul 39, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin aplicarea dispozițiilor prevăzute la alin. (1) nu se poate depăși totalul pedepselor stabilite de instanță pentru infracțiunile concurente.”

8. La articolul 61, alineatul (5) se abrogă.

9. Articolul 62 se abrogă.

10. La articolul 64, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 64. – (1) În cazul în care pedeapsa amenzii nu poate fi executată în tot sau în parte din motive neimputabile persoanei condamnate, instanța înlocuiește obligația de plată a amenzii neexecutate cu obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate stabilite prin expertiză medico-legală, persoana nu poate presta această muncă. Unei zile-amendă îi corespunde o zi de muncă în folosul comunității.”

11. La articolul 64, alineatele (2) și (6) se abrogă.

12. La articolul 65, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii se suspendă executarea pedepselor accesorii.”

13. La articolul 75 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) acoperirea integrală a prejudiciului material cauzat prin infracțiune, în cursul urmăririi penale sau al judecății, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, dacă făptuitorul nu a mai beneficiat de această circumstanță într-un interval de 5 ani anterior comiterii faptei. Circumstanța atenuantă nu se aplică în cazul săvârșirii următoarelor infracțiuni, dacă au produs un prejudiciu material: tâlhărie, piraterie, furt calificat, fraude comise prin sisteme informatice și mijloace de plată electronice.”

14. La articolul 75 alineatul (2), după litera b) se introduc două noi litere, lit. c) și d), cu următorul cuprins:

„c) conduita bună a infractorului înainte de săvârșirea infracțiunii;

d) conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, fără a se aprecia această circumstanță în defavoarea inculpatului, dacă aceasta a adoptat o poziție de nerecunoaștere a săvârșirii infracțiunii, deoarece s-a considerat nevinovat.”

15. La articolul 75, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Împrejurările enumerate în alin. (2) au caracter exemplificativ.”

16. La articolul 83, alineatul (3) se abrogă.

17. La articolul 91 alineatul (1), litera c) se abrogă.

18. La articolul 91, alineatul (2) se abrogă.

19. La articolul 93, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins

„(2) Instanța poate impune condamnatului să execute una sau mai multe dintre următoarele obligații.”

20. La articolul 96, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, cu intenție descoperită până la împlinirea termenului și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de un an, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei.”

21. Articolul 100 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 100. – (1) Liberarea condiționată în cazul închisorii poate fi dispusă, dacă:

a) cel condamnat a executat cel puțin jumătate din durata pedepsei, în cazul închisorii care nu depășește 10 ani, sau cel puțin două treimi din durata pedepsei, dar nu mai mult de 15 de ani, în cazul închisorii mai mari de 10 ani;

b) cel condamnat se află în executarea pedepsei în regim semideschis sau deschis;

c) cel condamnat a îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească;

d) nu există probe din care instanța să aprecieze că persoana condamnată nu s-ar fi îndreptat și nu s-ar putea reintegra în societate.

(2) În cazul condamnatului care a împlinit vârsta de 60 de ani, se poate dispune liberarea condiționată, după executarea efectivă a cel puțin o treime din durata pedepsei, în cazul închisorii ce nu depășește 10 ani, sau a cel puțin jumătate din durata pedepsei, în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în alin. (1) lit. b) – d).

(3) În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. (1) se ține seama de partea din durata pedepsei ce poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz, liberarea condiționată nu poate fi dispusă înainte de executarea efectivă a cel puțin o treime din durata pedepsei închisorii, când aceasta nu depășește 10 ani, și a cel puțin jumătate, când pedeapsa este mai mare de 10 ani.

(4) În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. (2) se ține seama de partea din durata pedepsei ce poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz, liberarea condiționată nu poate fi dispusă înainte de executarea efectivă a cel puțin o pătrime din durata pedepsei închisorii, când aceasta nu depășește 10 ani, și a cel puțin o treime, când pedeapsa este mai mare de 10 ani.

(5) Este obligatorie prezentarea motivelor de fapt ce au determinat acordarea liberării condiționate sau care au condus la respingerea acesteia și,

în cazul admiterii, atenționarea condamnatului asupra conduitei sale viitoare și a consecințelor la care se expune, dacă va mai comite infracțiuni sau nu va respecta măsurile de supraveghere ori nu va executa obligațiile ce îi revin pe durata termenului de supraveghere.

(6) Intervalul cuprins între data liberării condiționate și data împlinirii duratei pedepsei constituie termen de supraveghere pentru condamnat.”

22. La articolul 112¹, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 112¹. – (1) Sunt supuse confiscării și alte bunuri decât cele prevăzute la art. 112, când față de o persoană se dispune condamnarea pentru o faptă susceptibilă să îi procure un folos material și pentru care pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 4 ani sau mai mare, iar instanța își formează convingerea, în baza circumstanțelor cauzei inclusiv a elementelor de fapt și a probelor administrate, că bunurile respective provin din activități infracționale. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe disproporția dintre veniturile licite și averea persoanei.

(2) Confiscarea extinsă se dispune dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) valoarea bunurilor dobândite de persoana condamnată, într-o perioadă de 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței, depășește în mod vădit veniturile obținute de aceasta în mod licit;

b) din probele administrate rezultă că bunurile provin din activități infracționale de natura celor prevăzute la alin. (1).”

23. La articolul 112¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Decizia instanței trebuie să se bazeze pe probe certe, dincolo de orice îndoială, din care să rezulte implicarea persoanei condamnate în activitățile infracționale producătoare de bunuri și bani.”

24. La articolul 112¹, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru aplicarea dispozițiilor alin. (2) se va ține seama și de valoarea bunurilor transferate de către persoana condamnată ori de un terț unui membru al familiei, dacă acesta a cunoscut că scopul transferului este evitarea confiscării sau unei persoane juridice asupra căreia persoana condamnată deține controlul. Confiscarea se va dispune în limita bunurilor

transferate, în momentul în care transferul ilicit poate fi dovedit prin probe certe dincolo de orice îndoială.”

25. La articolul 112¹, după alineatul (8) se introduc două noi alineate, alin. (9) și (10), cu următorul cuprins:

„(9) Sunt supuse confiscării în condițiile prezentului articol și:

a) bunurile transferate de către persoana condamnată unui membru de familie, dacă acesta a cunoscut sau trebuia să cunoască că scopul transferului este evitarea confiscării sau dacă transmisiunea s-a realizat cu titlu gratuit;

b) bunurile transferate de către persoana condamnată unei persoane juridice asupra căreia deține controlul;

c) bunurile transferate de persoana condamnată către un terț dacă din împrejurări concrete rezultă că acesta a cunoscut sau trebuia să cunoască că scopul transferului este evitarea confiscării.

(10) Confiscarea dispusă potrivit prezentului articol nu poate aduce atingere drepturilor terților dobânditori cu titlu oneros de bună-credință.”

26. La articolul 154 alineatul (1), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, dar care nu depășește 20 de ani;

c) 6 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani;”

27. Articolul 155 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Înteruperea
cursului
prescripției
răspunderii penale**

Art. 155. – (1) Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe pentru fiecare faptă și persoană prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză care, potrivit legii, trebuie comunicat suspectului sau inculpatului în cadrul procesului penal.

(2) După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție față de persoana în favoarea căreia curge prescripția de la momentul la care s-a comunicat actul de procedură.

(3) Prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut în art. 154 este depășit cu încă jumătate.

(4) Admiterea în principiu a cererii de redeschidere a procesului penal face să curgă un nou termen de prescripție a răspunderii penale, cu respectarea dispozițiilor alin. (3).”

28. După articolul 159 se introduce un nou articol, art. 159¹, cu următorul cuprins:

„Acordul de mediere

Art. 159¹. – Acordul de mediere produce efecte numai cu privire la persoanele între care a intervenit și dacă are loc până la pronunțarea unei hotărâri definitive.”

29. La articolul 173 se introduc patru noi alineate, alin. (2) – (5), cu următorul cuprins:

„(2) Sunt asimilate legii în sensul alin. (1) și deciziile Curții Constituționale care au caracter general obligatoriu.

(3) Obligativitatea aplicării deciziilor Curții Constituționale ca lege penală mai favorabilă, prevăzute la alin. (2), se referă atât la dispozitiv, cât și la considerentele acestora.

(4) Executarea pedepselor, a măsurilor educative și a măsurilor de siguranță, pronunțate în baza legii supuse controlului de constituționalitate prevăzut la alin. (2), precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte se analizează din oficiu, în regim de urgență, în maximum 15 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Analiza prevăzută la alin. (4) va fi făcută și la cererea persoanei condamnate, care poate solicita acest lucru oricând.”

30. La articolul 175, alineatul (2) se abrogă.

31. La articolul 177 alineatul (1), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) soțul sau fostul soț;

c) persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii, în cazul în care au conviețuit sau conviețuiesc.”

32. După art. 187 se introduce un nou articol, art. 187¹, cu următorul cuprins:

„Informații nedestinate publicității

Art. 187¹. – Prin informații nedestinate publicității se înțelege acea categorie de informații clasificate, potrivit legii, ca secrete de stat sau de serviciu și care sunt cuprinse într-un document având inscripționare în acest sens, dacă nu au fost declassificate în mod legal.”

33. La articolul 189 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, lit. i), cu următorul cuprins:

„i) împotriva unui judecător, procuror, polițist, jandarm sau militar, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu exercitarea acestor atribuții.”

34. La articolul 214, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 214. – (1) Fapta persoanei care determină un minor sau o persoană cu dizabilități fizice ori psihice să apeleze în mod repetat la mila publicului pentru a cere ajutor material sau beneficiază de foloase patrimoniale de pe urma acestei activități se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.”

35. Articolul 215 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Folosirea unui minor în scop de cerșetorie

Art. 215. – Fapta majorului care, având capacitatea de a munci, apelează în mod repetat la mila publicului, cerând ajutor material, folosindu-se în acest scop de prezenta unui minor, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.”

36. Articolul 216 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Folosirea serviciilor unei persoane exploatare

Art. 216. – Fapta de a utiliza serviciile prevăzute la art. 182, prestate de o persoană despre care beneficiarul știe că este victimă a traficului de persoane ori a traficului de minori, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.”

37. Articolul 216¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 216¹. – Întreținerea oricărui act de natură sexuală cu un minor care practică prostituția se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

38. La articolul 257, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 257. – (1) Amenințarea săvârșită nemijlocit sau prin mijloace de comunicare directă, lovirea sau alte violențe, vătămarea corporală, lovirile sau vătămările cauzatoare de moarte ori omorul săvârșite împotriva unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu exercitarea acestor atribuții, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ale cărei limite speciale se majorează cu jumătate.

(2) Săvârșirea unei infracțiuni împotriva unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat ori asupra bunurilor acestuia, în scop de intimidare sau de răzbunare, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ale cărei limite speciale se majorează cu jumătate.

.....
 (4) Faptele prevăzute la alin. (1) – (3) comise asupra unui polițist, jandarm sau militar, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu exercitarea acestor atribuții, se sancționează cu pedeapsa cu închisoarea prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ale cărei limite se majorează cu jumătate.

39. La articolul 269, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Favorizarea săvârșită de un membru de familie sau afîn până la gradul II nu se pedepsește.”

40. La articolul 269, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alin. (4) – (6), cu următorul cuprins:

„(4) Nu constituie infracțiunea prevăzută la alin. (1) următoarele:
 a) emiterea, aprobarea sau adoptarea de acte normative;
 b) pronunțarea sau dispunerea soluțiilor sau măsurilor de către organele judiciare în cauzele cu care acestea sunt investite;
 c) mărturia depusă în cadrul unor proceduri judiciare ori modalitatea de efectuare a unor expertize în cauze judiciare.

(5) Dacă prin același act material și în aceeași împrejurare se acordă ajutor mai multor făptuitori, în scopurile menționate la alin. (1), fapta va constitui o singură infracțiune de favorizare a făptuitorului.

(6) Infracțiunea de favorizare a făptuitorului are caracter subsidiar în raport cu alte infracțiuni și va fi reținută ori de câte ori elementul său material nu constituie o altă infracțiune prevăzută de Codul penal sau de legile speciale.”

41. La articolul 273, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Nu constituie infracțiunea prevăzută la alin. (1) următoarele:

a) refuzul de a face declarații prin care persoana se autoincriminează;

b) refuzul de a declara în sensul solicitat de organele judiciare;

c) modificarea și retractarea declarației care a fost dată prin exercitarea unor presiuni de orice fel asupra martorului;

d) simpla divergență de mărturii în cadrul unui proces, dacă nu există probe directe din care să rezulte caracterul mincinos și de rea-credință al acestora.”

42. La articolul 277, alineatele (1) – (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 277. – (1) Divulgarea, fără drept, de informații confidențiale privind data, timpul, locul, modul sau mijloacele prin care urmează să se administreze o probă, de către un magistrat sau un alt funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dezvăluirea, fără drept, de mijloace de probă sau de înscrisuri oficiale dintr-o cauză penală, înainte de a se dispune o soluție de netrimitere în judecată ori de soluționare în primă instanță a cauzei, de către un funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

(3) Dezvăluirea, fără drept, de informații dintr-o cauză penală, atunci când această interdicție este impusă de legea de procedură penală, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă. Dacă fapta este săvârșită de un magistrat sau de un reprezentant al organului de urmărire penală, pedeapsa se majorează cu jumătate.”

43. La articolul 277, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Fapta funcționarului public care înainte de pronunțarea unei hotărâri de condamnare definitive se referă la o persoană suspectată sau acuzată ca și cum aceasta ar fi fost condamnată se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani. Dacă declarația se face în numele unei autorități publice, pedeapsa se majorează cu o treime.

(3²) Încălcarea dreptului la un proces echitabil, la judecarea cauzei de un judecător imparțial și independent prin orice intervenție care afectează procesul de repartizare aleatorie a dosarelor, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.”

44. La articolul 279, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Săvârșirea unei infracțiuni împotriva unui judecător sau procuror ori împotriva bunurilor acestuia, în scop de intimidare sau de răzbunare, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, se sancționează cu pedeapsa cu închisoarea prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ale cărei limite speciale se majorează cu jumătate.”

45. La articolul 287, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Nerespectarea hotărârii judecătorești prin care s-a aplicat sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității săvârșită prin ne reprezentarea la primar pentru luarea în evidență și executarea sancțiunii, sustragerea de la executarea sancțiunii după începerea activității sau neîndeplinirea îndatoririlor ce revin la locul de muncă se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 2 ani.”

46. La articolul 290, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Mituitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta, dar nu mai târziu de 1 an de la data săvârșirii acesteia.”

47. La articolul 291, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 291. – (1) Pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase materiale, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina

pe acesta, promisiune urmată de intervenția la acel funcționar pentru a îl determina să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.”

48. La articolul 292, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Făptuitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta, dar nu mai târziu de un an de la data săvârșirii acesteia.”

49. La articolul 295, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”

50. La articolul 297, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 297. – (1) Fapta funcționarului public, aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu reglementate expres prin legi, ordonanțe de guvern sau ordonanțe de urgență, care refuză să îndeplinească un act sau îl îndeplinește prin încălcarea atribuțiilor astfel reglementate, a unor dispoziții exprese dintr-o lege, ordonanță de guvern sau ordonanță de urgență, în scopul de a obține pentru sine, soț, rudă sau afin până la gradul II inclusiv, un folos material necuvenit și prin aceasta cauzează o pagubă certă și efectivă mai mare decât echivalentul unui salariu minim brut pe economie sau o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau juridice, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 5 ani sau amendă.”

51. La articolul 297, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul elaborării, emiterii și aprobării actelor adoptate de Parlament sau Guvern.”

52. Articolul 298 se abrogă.

53. La articolul 308, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Dacă infracțiunile prevăzute la art. 295 și art. 297 – 300 au produs un prejudiciu material, iar făptuitorul acoperă integral prejudiciul

cauzat, în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, limitele prevăzute la alin. (2) se reduc la jumătate.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică tuturor persoanelor care au comis împreună una dintre faptele prevăzute de alin. (1), indiferent dacă plata a fost efectuată doar de unul sau o parte dintre aceștia.”

54. Articolul 309 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 309. – Dacă faptele prevăzute la art. 295, art. 300, art. 303, art. 304, art. 306 sau art. 307 au produs consecințe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege se majorează cu o treime.”

55. La articolul 334, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 334. – (1) Punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau a unui tramvai ori a unui tractor agricol sau forestier neînmatriculat sau neînregistrat, potrivit legii, se pedepsește cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

(2) Punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau a unui tramvai ori a unui tractor agricol sau forestier cu număr fals de înmatriculare sau înregistrare, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

.....
 (4) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul ori a unui tractor agricol sau forestier sau tractarea unei remorci ale cărei plăcuțe cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare au fost retrase sau a unui vehicul înmatriculat în alt stat, care nu are drept de circulație în România, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.”

56. La articolul 335, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 335. – (1) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul, a unui tractor agricol sau forestier, ori a unui tramvai, tren precum și a oricărui alt vehicul echipat cu motor de propulsie de către o persoană care nu posedă permis de conducere corespunzător se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv ori al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost

suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule, tramvaie ori tractoare agricole sau forestiere în România se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.”

57. La articolul 336, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 336. – (1) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul cu motor de propulsie sau cu tracțiune animală de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana, aflată sub influența unor substanțe psihoactive, care conduce pe drumurile publice un vehicul cu motor de propulsie sau tracțiune animală.”

58. După articolul 336 se introduce un nou articol, art. 336¹, cu următorul cuprins:

„Consumul de alcool sau de alte substanțe ulterior producerii unui accident de circulație

Art. 336¹. – (1) Fapta conducătorului unui vehicul de a consuma alcool sau alte substanțe psihoactive, după producerea unui accident de circulație care a avut ca rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane, până la recoltarea probelor biologice, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Dacă persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute în alin. (1) efectuează transport public de persoane, transport de substanțe sau produse periculoase ori se află în procesul de instruire practică a unor persoane pentru obținerea permisului de conducere sau în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

(3) Nu constituie infracțiune consumul de substanțe psihoactive, după producerea accidentului de circulație care a avut ca rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane și până la recoltarea probelor biologice, dacă acestea sunt administrate de personal medical autorizat, în cazul în care acestea sunt impuse de starea de sănătate sau de vătămarea corporală a conducătorului auto.”

59. Articolul 337 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Refuzul sau sustragerea de la prelevarea de mostre biologice

Art. 337. – (1) Refuzul ori sustragerea conducătorului unui vehicul, inclusiv tractor agricol sau forestier ori tramvai pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere ori a instructorului auto, aflat în procesul de instruire, sau a examinatorului autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, de a se supune prelevării de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei ori a prezenței unor substanțe psihoactive se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana care a condus un vehicul în condițiile alin. (1), care consumă băuturi alcoolice ori substanțe psihoactive sau își administrează substanțe psihoactive după depistarea în trafic, până la prelevarea mostrelor biologice.”

60. După articolul 338 se introduce un nou articol, art. 338¹, cu următorul cuprins:

„Consumul de alcool sau de alte substanțe ulterior producerii unui accident de circulație de către persoanele aflate în procesul de instruire

Art. 338¹. – (1) Fapta conducătorului de vehicul sau a instructorului auto, aflați în procesul de instruire, ori a examinatorului autorității competente, aflate în timpul desfășurării probelor practice pentru obținerea permisului de conducere, de a consuma alcool, produse ori substanțe stupefiante sau medicamente cu efecte similare acestora, după producerea unui accident de circulație care a avut ca rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane, până la recoltarea probelor biologice se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Nu constituie infracțiune consumul de medicamente cu efecte similare produselor sau substanțelor stupefiante, după producerea accidentului de circulație și până la sosirea poliției la fața locului, dacă acestea sunt administrate de personal medical autorizat, în cazul în care acestea sunt impuse de starea de sănătate sau de vătămarea corporală a conducătorului auto.”

61. La articolul 342, alineatul (6) se abrogă.

62. La articolul 367, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Prin *grup infracțional organizat* se înțelege grupul structurat, format din 3 sau mai multe persoane, care există pentru o perioadă și acționează în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni grave, pentru a obține direct sau indirect un beneficiu financiar sau alt beneficiu material. Nu constituie grup infracțional organizat grupul format ocazional în scopul comiterii imediate a uneia sau mai multor infracțiuni și care nu are continuitate sau o structură determinată ori roluri prestabilite pentru membrii săi în cadrul grupului. Prin *infracțiune gravă* se înțelege oricare dintre infracțiunile prevăzute de art. 223 alin. (2) din Codul de Procedură Penală, inclusiv acelea pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare.”

63. Articolul 384 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Prelevarea ilegală de țesuturi sau organe

Art. 384. – (1) Prelevarea de țesuturi sau organe de la un cadavru, fără drept, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Dacă prin fapta prevăzută la alin. (1) se compromite o autopsie medico-legală, solicitată în condițiile legii, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 5 ani.”

Art. II. – Confiscarea extinsă se poate aplica asupra bunurilor dobândite ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 63/2012 pentru modificarea și completarea Codului Penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, numai dacă există probe certe că bunurile respective provin din activități infracționale de natura celor prevăzute la alin. (1) al art. 112¹ din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.

Art. III. – Articolul 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. IV. – Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009 cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*

* *

Prezenta lege transpune în legislația națională Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 127 din 29 aprilie 2014, precum și Directiva 2016/343/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr.65 din 11 martie 2016.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 4 iulie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE